

oplysende for Folkethinget at se, hvorledes man vil komme til at staa overfor Kjøbenhavns Kommune. Ærede Medlemmer ville se, at det Forslag, Fler-tallet har stillet, med Nødvendighed fører til, at det samme Dyrtidstillæg, som er tilstaaet Landets øvrige Lærere, ogsaa maa blive givet til Lærerne under Kjøbenhavns Kommune; men hvorledes er nu Lærerstanden stillet i Kjøbenhavn; og hvorledes vil Kjøbenhavns Kommune være stillet overfor dette Forslag? Der har jo baade i Stat og Kommune ved mange Leiligheder været Tale om, at Embedsstanden ikke var tilstrækkelig lønnet og burde hjælpes med et Dyrtidstillæg; men Sagen er, som det er velbekendt, ikke bleven bragt til Afslutning for Statens Vedkommende, hvorimod det forholder sig anderledes under Kjøbenhavns Kommune. Denne har, efter først at have tilstaaet sine Embedsmænd et Dyrtidstillæg, i Løbet af det næstforrige Aar vedtaget nye Lønningsbestemmelser saavel for de andre kommunale Embedsmænd som særlig for Lærerstanden. Kommunalbestyrelsen har derved stillet Lærerstanden saaledes, at de faste Lærere begynde med 1,400 Kr. og ende med 2,500 Kr., en Lønning, som overstiger, hvad Statens Adjunkter i de lærde Stoler for Liden have, selv om man lægger Dyrtidstillæget til deres Lønning. Efter at Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn har stillet sig saaledes, kommer Folkethingets Fler-tal og siger: Lærerstanden i Kjøbenhavn skal efter den Bestemmelse, vi vedtog, desuden have et Tillæg til sin Lønning. Man overser, at man derved gjør et Indgreb i Lønningsforholdene, som vedrører ikke blot Lærerstanden, men samtlige Kjøbenhavns kommunale Embedsmænd. Kommunalbestyrelsen kan nemlig ikke lade Lærerstanden faae Penge af Staten, uagtet den allerede er bleven lønnet saa rundelig som flet er, medens alle de andre Embedsmænd ikke fik Del i denne Forbedring, thi derved forrykkes Forholdet. En saadan Forrykkelse af Forholdet vil imidlertid Fler-tallets Forslag fremtalde for Kjøbenhavns Vedkommende, og jeg turde maasse, siden jeg før fik Leilighed til at berøre Fler-tallets Respekt for den kommunale Selvstændighed, sige, at jeg end ikke tror, at man lovmæssigt kan vedtage noget Saadant for den Kjøbenhavnske Lærerstands Vedkommende, thi det er ubtalt i Lovgivningen, at Lønningerne for de kommunale Embedsmænd bestemmes af Kommunalbestyrelsen. Vi ere ikke afhængige af Finantslovens Bestemmelser, og hvis Fler-tallet skulde vedtage noget Saadant, spørger jeg, om ikke Kjøbenhavns Kommune var berettiget til at sige: Vi have efter Lovgivningen faaet Myndighed til at bestemme vore Embedsmænds Lønninger, og Tillæg fra Statskassens Side, som forrykke disse Lønninger i det Hele taget, tør vi ikke tage imod. Man kunde vel let komme ud over det ved at sige: saa stryge vi Tillæget for Kjøbenhavns Vedkommende, derved er den Vanske-

lighed klaret; men hvad man ikke kan stryge er, at man lige over for andre Kommuner i Landet gjør den samme Uret, idet man ved ensformige Regler, som ikke passe med de forskjellige Regler for Lønningerne, fører en Vilkaarlighed ind i disse Forhold, idet Lærerne det ene Sted lønnes paa den ene Maade og det andet paa den anden. Hvor meget jeg end for mit Vedkommende kunde ønske, at Lærerstanden paa Landet og i Kjøbstæderne blev stillet lige saa gunstigt, som lykkeligvis Kjøbenhavns Lærerstand erkjender, at den er stillet, tror jeg dog, det vilde være urigtigt at gaa ind paa Fler-tallets Forslag, og det uheldige Forhold kan da let indtræffe, at ligesom Fler-tallet — hvad jeg før omtalte — trods sin Interesse for de kirkelige Forhold kommer til at nægte den ny Kirke paa Østerbro et lille Tilskud, saaledes vil det ogsaa, trods sin Interesse for Lærerstanden i det Hele taget, komme til at nægte det Dyrtidstillæget. Jeg vil derfor henstille til den ærede Forsamlings Overveielse, om den da ikke tror, at det vilde være en urigtig Vi at følge Fler-tallet, og om ikke den eneste Løsning, der er kommet frem, er i det Væsentlige at knytte sig til, hvad Mindretallet foreslaar.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem paa hans vidtløftige Bane, thi det forekom mig, at der i den første Del af hans Foredrag var en saadan Sammenblanding af Stat, Kommune, Kirke, Menighed og Skole, at det for mig — og jeg tror for et hvilket som helst Medlem — vilde være forgyæves at oplede, hvor den Enes Ret begynder, og hvor den Andens ender. Hvad der derimod staaar aldeles klart for mig, er, at Grundloven siger, at Ingen skal bidrage til nogen anden Gudsdyrkelse end den, der er hans egen, og naar Kjøbenhavns Kommune ikke desto mindre giver større eller mindre Bidrag til kirkelige Diemed og Kirkebygninger, tror jeg ikke, den har Grundloven med sig i saa Henseende. Naar det ærede Medlem vil sige, at de Bidrag, som Kjøbenhavns Kommune giver, kun ere Legater, skal jeg minde om, at han selv sagde, at disse Legater lige saa godt kunde anvendes til Broer og andre kommunale Formaal, og dermed er det givet, at det er Kommunens Eiendom, den benytter i dette Diemed. — Iøvrigt har det ærede Medlem ikke benægtet de Fakta, jeg har anført. Han har endog indrømmet, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har forhandlet og taget Beslutning om at tage fra Delligaistes Kirke og ligeledes fra Trinitatis Kirke. (En Stemme: Det har Magistraten!) Kommunalbestyrelsen eller Magistraten, den Forskjel er ikke synderlig stor; Magistraten er en Del af den kommunale Repræsentation, en Del af Kjøbenhavns Bestyrelse. Naar Magistraten foreslaar, og Kommunalbestyrelsen vedtager Noget med Hensyn